

51.

(P. 4/1. 1870.)

2 Timoth. 4, 2—5.: „Préduj to ſłowo, nje-
pſchestań, njech je czaś abo njeczaś, ſwair,
hroź, napominaj ſe wſchej ſczerpnoſcę a
wucžbu! Pſchetož czaś pſchińdze, we
kotrymž ſtrouſ wucžbu ſnijecz njebudža,
ale po ſamych ſwojich žadoſczach budža
ſami ſebi wucžerjow na hromadžicž, ja
tym hacž jich wuſhi budžetej ſhwierbicž,
a budža wuſhi wot prawdy wotwrocžicž
a ſo i baſnicžkam wobrocžicž. Ty paſ
wachuj we wſchém; pſchecžerp ſle, cžin
dželo evangeliſkeho prédarja, dopjeli ſwoju
wucžbu ſhwěru!”

Hlóſ: Budž khlalba Bohu ſamemu.

Nam Bóh je ſwoje ſłowo dał,
So by ſo prédowało;
Tež prédarjow je powołał,
So by ſo powjedało
To ſamo wot nich po ſwěcze
We Khrystuſzowym kraleſtwje,
Haj hacž do kónza ſwěta.

2. To, to je Boži dobry pucž,
Duž préduj tež to ſłowo!
Hroź, napominaj, ſwair a wucž,
Szej piſč na ſwoje czoło:
Tu wodžicž mudroſcž, ſczerpnoſcž,
Tež ſwěrnoſcž, khróbkoscž, wobſtajnoſcž
Ma wotrocžkow wſchěch Božich.

3. Sswět w hréchach je ſo ſaſchmatał,
Schto wón wo ſłowo rodži?
A tola by jo druhdy wſał,
So jemu tróſhku ſłodži.
Ty préduj paſ ſe ſczerpnoſcę
We czaſhu a we njeczaſhu
Tu wucžbu Jeſom Khrysta!

4. Czaś pſchińdze, hdžez wjaz njebudža
Snijecz tuſe wucžbu ſtrouſ,
A wucžerjow ſej pytaja,
Kiž jim jich twjerdu hlowu
A žadoſcze wſchě wostaja
A po woli jim préduja.
To ſwěta pucž je i heli.

5. Wot prawdy wuſhi wotwrocža
A i baſnicžkam ſo maja,
Sſo pſchetož dale ſabkudža
A prawdu pſchecžehaja.
Ty wachuj paſ a pſchecžerp ſle,
Cžer dželo evangeliſke,
Cžin ſwoju ſlužbu ſwěru!

52.

(P. 23/2. 1870.)

Philip. 2, 14. 15. 16.: „Cžińcze —, ſo
byſhcze byli bjes po ſhwarka a bjes winy
a Bože džecži, bjes poroka ſrjedža ſleho
a pſchewrotneho naroda, bjes kotrymž wuſhi
po ſwěczie jako ſwězhy na ſwěcze, ſ tym,
ſo ſłowo žiwenja ſnijecze, mi i khlalbi
na dnju Khrystuſzowym, ſo njejſzym po-
darmo běžal ani podarmo dželat.”

Hlóſ: Božo, knježje teho ſwěta.

Prédujce jím ſłowo Bože,
Kiž je ſłowo žiwenja;
Boža zyrkej ſnijecz jo móže,
Zenož niž czi wot ſwěta.
Sſłowo Bože, hdžez jo maja,
Sswěczi do Božeho raja.

2. Wón a měd, kiž maju róže,
Pczólkta ſrjadna lubuje;
Lubujce tež ſłowo Bože,
Sſymjo połne pſlódnoscze!
Wono pſlodzi Bože džecži,
Kiž ſu jeho ſwězhy w ſwěczi.

3. Sswět je zyky połny ſleho,
Połny winy, poroka;
Sſrjedž naroda pſchewrotneho
Paſ je Boža zyrkwicka,
Połna ſwětka, połna hnady,
Hrěchi Bóh je cžiſnyk ſadny.

4. Njecžińcze po waſchnju ſwěta,
Niž po jeho njemdrjenju!
Taſko Boža ſhwjata hěta
Poſkazcze ſo we duchu
A khlalbje ſlyſhanego ſłowa,
Kiž naž ſtajnje i Bohu woſa!